

Bruselj, 7. maj 2026
(OR. en)

9061/26

SOC 244
EMPL 109
COH 79
COMPET 551
EDUC 151
ANTIDISCRIM 43
ENER 238

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	6. maj 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 538 final
Zadeva:	SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ o strategiji Evropske unije za boj proti revščini: obravnavanje in preprečevanje revščine od otroštva do starosti

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 538 final.

Priloga: COM(2026) 538 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.5.2026
COM(2026) 538 final

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

**o strategiji Evropske unije za boj proti revščini: obravnavanje in preprečevanje revščine
od otroštva do starosti**

{SWD(2026) 770 final} - {SWD(2026) 771 final}

Dostojno življenje je temeljna pravica, EU pa se je zavezala, da jo bo spoštovala in varovala ⁽¹⁾. **Cena neukrepanja** v boju proti revščini je znatna in večplastna. Revščina **spodkopava socialno kohezijo, slabi demokracijo in zavira evropski gospodarski potencial**. K zmanjševanju revščine prispeva zelo konkurenčno in inovativno gospodarstvo, ki spodbuja rast in ustvarja kakovostna delovna mesta. Naraščajoča inflacija, ki je posledica geopolitičnih pretresov in odvisnosti od fosilnih goriv, vpliva in bo še naprej vplivala na račune za energijo ter cene osnovnih dobrin, vključno s hrano, ter povzroča vse večje stiske in finančno negotovost po vsej Evropi. Najbolj prizadete so sicer najranljivejše populacije, vendar so tudi gospodinjstva s srednjimi dohodki izpostavljena negotovostim, zaradi česar sta preprečevanje in zaščita nujnejša kot kdaj koli prej.

Danes je približno vsak peti Evropejec izpostavljen tveganju revščine ali socialne izključenosti ⁽²⁾. To pomeni, da si 93 milijonov ljudi ne more privoščiti dostojnega življenja. Hkrati je 19 milijonov otrok že ob začetku življenja v slabšem položaju. Nekatera območja so še posebej izpostavljena tveganju, saj 93 od 243 regij EU beleži stopnje revščine in socialne izključenosti, ki so višje od povprečja EU.

EU se je že zavezala cilju glede zmanjšanja števila ljudi s tveganjem revščine ali socialne izključenosti za najmanj 15 milijonov, vključno z najmanj petimi milijoni otrok, **do leta 2030** ⁽³⁾. Države članice ta cilj podpirajo z nacionalnimi cilji glede zmanjšanja revščine. Kljub vrsti kriz, ki jih je EU prebrodila v zadnjih letih, je bil dosežen napredek: do leta 2025 je EU v primerjavi z letom 2019 zabeležila zmanjšanje števila za 3,5 milijona, medtem ko je število pri otrocih ostalo na splošno nespremenjeno. Da bi se bolj približali cilju za leto 2030, so potrebna močnejša, trajna in bolj usklajena prizadevanja.

Komisija si zastavlja cilj, da pomaga izkoreniniti revščino v EU do leta 2050. Ta prva strategija EU za boj proti revščini doslej določa celovit pristop k preprečevanju revščine in zaščiti pred njo, s čimer prispeva k uresničevanju evropskega stebra socialnih pravic. Na podlagi že izvedenih ukrepov in sprejetih politik določa nadaljnjo usmeritev za napredek pri zmanjševanju revščine.

Strategija predlaga ukrepe na ravni EU za boj proti revščini, prilagojene posameznim starostnim skupinam, pri čemer priznava vpliv revščine v celotnem življenjskem ciklu. Osrednji del strategije je pristop aktivnega vključevanja, ki poudarja pomen podpore aktivaciji na trgu dela za tiste, ki lahko delajo (vključno s prehodom na kakovostna delovna mesta, ki je prvo in najučinkovitejše orodje za preprečevanje revščine), dostop do ključnih dobrin in storitev, bistvenih za dobro počutje ljudi in njihovo vključevanje v družbo, ter ustrezna dohodkovna podpora. Glede na razsežnost izziva je treba za doseganje rezultatov pri zmanjševanju revščine zagotoviti takojšnje in trajne naložbe.

Boj proti revščini je skupna odgovornost in zahteva usklajena prizadevanja na vseh ravneh. S tem sporočilom določamo prvo strategijo EU za boj proti revščini na ravni EU. Njen uspeh bo odvisen od dejavnega sodelovanja organov na vseh ravneh upravljanja – na ravni EU ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni –, socialnih partnerjev, civilne družbe in zasebnega sektorja ter od vključevanja ljudi, ki živijo v revščini. Strategija

⁽¹⁾ Glej člen 1 [Listine o temeljnih pravicah](#), 2012/C 326/02, z dne 26. oktobra 2012: „Človekovo dostojanstvo je nedotakljivo. Treba ga je spoštovati in varovati.“; člen 3 Pogodbe o Evropski uniji: „[EU] se bori proti socialni izključenosti in diskriminaciji ter spodbuja socialno pravičnost in varstvo.“.

⁽²⁾ Leta 2025 je bilo 20,9 % prebivalstva EU izpostavljenega tveganju revščine ali socialne izključenosti.

⁽³⁾ Evropski svet je cilj pozdravil 25. junija 2021.

zagotavlja tudi okvir za okrepljeno sodelovanje z drugimi institucijami EU in ustreznimi organizacijami.

Strategija temelji na obsežnih posvetovanjih⁽⁴⁾ in analitični podlagi, podrobno predstavljeni v spremnem delovnem dokumentu služb Komisije⁽⁵⁾, vključno z analizo preteklih prizadevanj EU za boj proti revščini⁽⁶⁾. V **prvem poglavju** so obravnavani ukrepi za boj proti revščini v celotnem življenjskem ciklu. V **drugem poglavju** so ocenjeni horizontalni izzivi in razsežnosti, ki lahko poglobijo revščino. V **tretjem poglavju** so predstavljene možnosti za izboljšanje upravljanja, financiranja in spremljanja na vseh ravneh.

1. UKREPI ZA BOJ PROTI REVŠČINI V VSEH STAROSTNIH SKUPINAH

Vse generacije zahtevajo ciljno usmerjeno ukrepanje za preprečevanje revščine in njeno odpravljanje. Čeprav ima vsaka generacija posebne potrebe in zahteva ciljno usmerjene ukrepe za preprečevanje revščine in boj proti njej, je za vse starosti ključen celosten pristop, ki združuje ustrezna sredstva z učinkovitim dostopom do kakovostnih storitev. Obravnavanje revščine otrok prispeva k dobrobiti otrok danes in pomaga preprečevati revščino pozneje v življenju; podpora prebivalstvu v delovni starosti, tudi s ciljno usmerjenimi ukrepi za aktivacijo, je prav tako ključna za preprečevanje revščine otrok in revščine v starosti; staranje prebivalstva pa dodatno poudarja potrebo po podpori starejšim.

Ukrepi za pomoč pri prekinitvi kroga prikrajšanosti in izboljšanje življenjskih priložnosti

V EU so družine z otroki, zlasti enostarševske družine, v povprečju posebej izpostavljene tveganju revščine ali socialne izključenosti. Revščina otrok odraža ekonomski položaj gospodinjstva, v katerem otrok živi. Nizek dohodek staršev je glavni dejavnik revščine otrok, izhaja pa iz ovir, ki staršem otežujejo vključevanje na trg dela, in revščine zaposlenih⁽⁷⁾, medtem ko so stroški vzgoje otrok še posebej izraziti v okviru naraščajočih cen stanovanj, energije in hrane. Starši samohranilci, zlasti matere samohranilke, so več kot dvakrat pogosteje izpostavljeni tveganju revščine ali socialne izključenosti⁽⁸⁾. Posledično je danes v EU vsak četrti otrok izpostavljen tveganju revščine ali socialne izključenosti⁽⁹⁾.

Odpravljanje revščine otrok zahteva izboljšanje dostopa staršev do ustreznih virov. Prvič, bistveno je podpreti dostop staršev do kakovostnih delovnih mest in ranljivim družinam zagotoviti ustrezno dohodkovno podporo. Drugič, dobro zasnovani sistemi

⁽⁴⁾ Strategija temelji na pozivu k predložitvi dokazov in javnem posvetovanju, ki je potekalo od 25. julija 2025 do 24. oktobra 2025, ter številnih ciljno usmerjenih posvetovanjih.

⁽⁵⁾ Delovni dokument služb Komisije, Revščina v EU – ključni trendi in politike, SWD(2026) 770.

⁽⁶⁾ Pri tem je bil upoštevan [dialog o izvajanju o ukrepih za boj proti revščini: priporočilo Sveta o zadostnem minimalnem dohodku za aktivno vključevanje in priporočilo Sveta o evropskem jamstvu za otroke](#), ki je potekal 24. februarja 2026.

⁽⁷⁾ [European Employment and Social Outlook](#) (Evropske zaposlitvene in socialne napovedi). Četrletni pregled iz januarja 2026.

⁽⁸⁾ Leta 2024 je stopnja tveganja revščine ali socialne izključenosti pri materah samohranilkah v EU znašala 46,3 %.

⁽⁹⁾ Vsak deseti otrok nima vsakodnevnega dostopa do obroka z mesom, piščancem, ribo ali vegetarijanskim nadomestkom.

otroških in družinskih prejemkov so bistvenega pomena za pomoč družinam pri kritju stroškov vzgoje otrok. Vendar se učinek prejemkov na revščino in izključenost med državami članicami zelo razlikuje. To kaže na potrebo po tem, da se **izboljšajo njihova zasnova, pokritost, ustreznost in koriščenje**. Izboljšati je treba tudi **usklajevanje** med sistemi socialne zaščite, storitvami in prejemki. V ta namen bo Komisija leta 2027 sprejela priporočilo o povečanju učinkovitosti in integracije sistemov otroških prejemkov pri odpravljanju revščine otrok, da bi izboljšala usklajevanje in okrepila njihov pozitivni učinek v največjo korist otrok. Zdi se pomembno, da se v okviru omejenih javnih sredstev preuči in po potrebi izboljša razporeditev socialnih in drugih javnih izdatkov med starostnimi skupinami, da bi zmanjšali revščino otrok in spodbudili medgeneracijsko pravičnost.

Otroke, ki so izpostavljeni tveganju, bi bilo treba nujno zaščititi pred revščino in jim zagotoviti dostop do storitev, ki jih potrebujejo. Visokokakovostna predšolska vzgoja in varstvo, šolanje, obšolske dejavnosti, vključno s športom in kulturo, šolski obroki in zdrava prehrana, zdravstveno varstvo ter stanovanja so med ključnimi storitvami, ki lahko pomagajo blažiti prikrajšanost in spodbujati enake možnosti za ranljive otroke ter jim omogočiti izhod iz revščine. V sporočilu „Breaking the cycle of child poverty – Strengthening the European Child Guarantee“ (Prekinitev kroga revščine otrok – krepitev evropskega jamstva za otroke) so na podlagi ocene tekočega izvajanja evropskega jamstva za otroke ter ob upoštevanju novih izzivov, s katerimi se spoprijemajo otroci v stiski, napovedani ukrepi za izboljšanje celovitega dostopa do vseh storitev, ki jih otroci potrebujejo, da bi lahko v življenju uresničili svoj polni potencial.

Podpiranje uspešnega razvoja mladih

Danes so mladi v EU izpostavljeni bistveno večjemu tveganju revščine ali socialne izključenosti. Leta 2025 je bilo 24 % mladih, mlajših od 29 let, izpostavljenih tveganju revščine ali socialne izključenosti, kar je za 3 odstotne točke več kot pri celotnem prebivalstvu. K temu v veliki meri prispevajo brezposelnost mladih, zgodnje opuščanje šolanja in izključenost iz izobraževanja ali trga dela.

Ključni izzivi, s katerimi se spoprijemajo ranljivi mladi, se nanašajo predvsem na njihov prehod iz izobraževanja ali usposabljanja v zaposlitev ter na dostop do ključnih storitev. Mladi so na hitro spreminjajočem se trgu dela postavljeni pred vse bolj zapletene izzive, med drugim večjo izpostavljenost kratkoročnim pogodbam in neplačanim pripravništvom. Namen jamstva za mlade ⁽¹⁰⁾ je zagotoviti, da bodo vsi mladi, mlajši od 29 let, v štirih mesecih po tem, ko postanejo brezposelni ali se prenehajo formalno izobraževati, prejeli kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo. Ta program je od njegove uvedbe leta 2013 pomagal več kot 63 milijonom mladih Evropejcev.

V prihodnje bo Komisija sodelovala z državami članicami, da bi okrepila izvajanje jamstva za mlade, zlasti z intenzivnejšim doseganjem mladih v stiski, predvsem na območjih z visoko stopnjo brezposelnosti. V zvezi s tem je pomembno vzpostaviti in podpreti ustrezne, varne in vključujoče prostore zunaj formalnega izobraževalnega sistema na lokalni ravni, ki lahko služijo kot središča za zagotavljanje celovitega,

⁽¹⁰⁾ Priporočilo Sveta 2020/C 372/01 z dne 30. oktobra 2020 o [Mostu do delovnih mest – okrepitev jamstva za mlade in nadomestitvi Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino](#).

usklajenega svetovanja in mentorstva za mlade ter zagotavljanje celostnega pristopa in močnejših povezav z drugimi storitvami.

Poleg tega je za prekinitev prenosa revščine in prikrajšanosti bistveno, da se **podpre prehod otrok v stiski v opolnomočene mlade**. V sporočilu „Breaking the cycle of child poverty – strengthening the European Child Guarantee“ (Prekinitev kroga revščine otrok – krepitev evropskega jamstva za otroke) je to podprto s predlaganjem ukrepov za povezovanje evropskega jamstva za otroke in jamstva za mlade. Komisija bo do leta 2027 pripravila **nabor orodij za povezovanje in okrepitev usklajevanja med evropskim jamstvom za otroke in jamstvom za mlade**, vključno z večjim poudarkom na individualiziranem pristopu in zagotavljanjem močnejših povezav z drugimi storitvami, zlasti tistimi, ki jih zajema evropsko jamstvo za otroke.

Obravnavanje revščine med delovno sposobnim prebivalstvom

Dokazi kažejo, da je za tiste, ki lahko delajo, kakovostno delovno mesto najboljša zaščita pred revščino. Ni le vir dohodka, temveč ljudem zagotavlja občutek dostojanstva in smisla, pa tudi socialno mrežo in občutek pripadnosti širši skupnosti. Danes se številni ljudje spoprijemajo z revščino ali tveganjem, da bodo vanjo zapadli, ker so izključeni s trga dela: leta 2025 je bilo 66 % brezposelnih in 44 % oseb zunaj trga dela izpostavljenih tveganju revščine ali socialne izključenosti. Ženske se srečujejo s posebnimi ovirami, v EU pa je tveganju revščine izpostavljenih za 6,7 milijona več žensk kot moških ⁽¹¹⁾. Starši z obveznostjo oskrbe pogosto nimajo dostopa do kakovostne predšolske vzgoje in varstva ali si tega ne morejo privoščiti. To se odraža v nižjih stopnjah delovne aktivnosti žensk, ki so v povprečju za 10 odstotnih točk nižje kot pri moških.

Podpora vključevanju na trg dela tistih, ki so zmožni delati, zahteva ciljno usmerjene in učinkovite ukrepe aktivacije, zlasti za dolgotrajno brezposelne, neaktivne in tiste, ki se soočajo s posebnimi ovirami. Ključno je, da ukrepi podpore spodbujajo individualno samozadostnost ter zagotavljajo ustrezno ravnovesje med dohodkovno podporo, aktivnimi ukrepi na trgu dela, spodbudami za delo in medsebojnimi obveznostmi. Pomoč najranjlivejšim pri pridobivanju spretnosti, izboljšanju njihove zaposljivosti in s tem povečanju njihovih možnosti za trajno in kakovostno zaposlitev zahteva individualiziran pristop, tudi v zvezi s pomočjo pri iskanju zaposlitve, svetovanjem in usmerjanjem, usposabljanjem ter delovnimi izkušnjami ⁽¹²⁾. Hkrati je podpiranje aktivacije ključno za spodbujanje neizkoriščenega potenciala v Evropi ter prispeva h gospodarski rasti, konkurenčnosti in razvoju skupnosti.

Zato bo Komisija v skladu s členom 154(2) PDEU v drugi polovici leta 2026 začela **prvo fazo posvetovanja z evropskimi socialnimi partnerji, da bi pridobila njihova mnenja o možni usmeritvi ukrepov na ravni EU za podporo aktivaciji oseb, izključenih s trga dela, ter enakosti žensk in moških glede možnosti na trgu dela**. Cilj pobude bi bil podpreti prepoznavanje in doseganje oseb, izključenih s trga dela, ter vzpostavitev individualiziranih poti za vključevanje na trg dela, pri čemer bi bili vključeni vsi zadevni organi, okrepi pa bi se tudi njihovo sodelovanje. S tem bi pomagala odpraviti ovire pri prehodu na trg dela in izboljšati koriščenje podpornih storitev.

⁽¹¹⁾ Leta 2025 je bilo po podatkih [Eurostata](#) v EU tveganju revščine ali socialne izključenosti izpostavljenih 43 milijonov moških in skoraj 50 milijonov žensk.

⁽¹²⁾ Priporočilo Sveta 2016/C 67/01 z dne 15. februarja 2016 [o vključevanju dolgotrajno brezposelnih na trg dela](#).

Komisija bo še naprej podpirala socialno gospodarstvo in mikrofinanciranje, ki imata posebno vlogo pri zagotavljanju zaposlitvenih in samozaposlitvenih priložnosti za osebe, ki živijo v revščini. To bo vključevalo oceno vloge javne finančne podpore pri omogočanju ustanavljanja in razvoja akterjev socialnega gospodarstva ⁽¹³⁾. Poleg tega nekatere skupine potrebujejo ciljna prizadevanja, saj se pri vstopu na trg dela soočajo s posebnimi ovirami. To so na primer državljani tretjih držav ⁽¹⁴⁾ in invalidi, ki bodo deležni podpore v okviru okrepljenega svežnja ukrepov za zaposlovanje invalidov v skladu s sporočilom o okrejitvi strategije o pravicah invalidov do leta 2030.

Vendar lahko zaposlitev ščiti pred revščino le, če zagotavlja ustrezen dohodek, ki zadošča za kritje življenjskih stroškov. Kljub manjšim izboljšavam v zadnjem desetletju je približno 8,3 % zaposlenih v EU še vedno izpostavljenih revščini. Osebe, zaposlene s krajšim delovnim časom ali na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas, so približno dvakrat pogosteje izpostavljene tveganju revščine (12,9 % oziroma 13,4 %) kot osebe, zaposlene s polnim delovnim časom ali za nedoločen čas (6,9 % oziroma 5,2 %).

Obravnavanje revščine zaposlenih zahteva spodbujanje kakovostnih delovnih mest ter boj proti neprosto voljni nizki delovni intenzivnosti, tudi z odpravljanjem ovir, kot je pomanjkanje cenovno dostopnih storitev oskrbe, ter zagotavljanjem dostopa do storitev in dohodkovne podpore, kjer je to ustrezno. Zahteva tudi boj proti neprijavljenemu delu s formalizacijo spodbud ob hkratnem izvrševanju predpisov. Močno konkurenčno in inovativno gospodarstvo z ustreznimi in pregledanimi plačami, podprtimi s kolektivnimi pogajanja, neprekarne pogodbe o zaposlitvi, možnosti usposabljanja, ustrežna socialna zaščita ⁽¹⁵⁾ ter politike, ki pomagajo usklajevati poklicno in družinsko življenje, omogočajo kakovostna delovna mesta ⁽¹⁶⁾. Na revščino zaposlenih vpliva tudi zasnova sistemov socialnih prejemkov in dajatev socialne varnosti za zaposlene v državah članicah, zlasti pri osebah, ki prehajajo na zaposlitev s polnim delovnim časom in stabilna delovna mesta. Ustrežne minimalne plače bi bilo treba določiti na ravni, ki zadostuje za zaščito oseb, zaposlenih za polni delovni čas, pred revščino, v skladu z Direktivo o ustreznih minimalnih plačah.

Komisija bo leta 2027 predložila **priporočilo, ki bo zagotavljalo na dokazih temelječe politične smernice in najboljše prakse za preprečevanje revščine zaposlenih in boj proti njej.** Smernice bodo pripravljene v tesnem sodelovanju z državami članicami in socialnimi partnerji. V njih bodo opisani glavni dejavniki revščine zaposlenih in predstavljene najboljše prakse za podporo prehodom k večji delovni intenzivnosti (in s tem

⁽¹³⁾ Vmesni pregled akcijskega načrta za socialno gospodarstvo, Priporočilo Sveta o razvoju okvirnih pogojev za socialno gospodarstvo. Komisija bo v prihodnje revidirala evropski kodeks pravnega ravnanja za ponudnike mikrokreditov, da bi mikrofinanciranje še naprej izpolnjevalo potrebe premalo zastopanih podjetnikov in ljudi v ranljivem položaju, spomladi 2026 pa bo v okviru sklopa EaSI ESS+ objavila razpis za zbiranje predlogov, namenjen podpori premalo zastopanih skupin v podjetništvu, vključno z najranjivejšimi, pri ustanavljanju lastnih podjetij.

⁽¹⁴⁾ Sporočilo Komisije COM(2020) 758 final z dne 24. novembra 2020 [o akcijskem načrtu za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027](#) Akcijski načrt EU za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027 in Sporočilo Komisije COM(2026) 45 final z dne 29. januarja 2026 [o evropski strategiji za upravljanje azila in migracij](#).

⁽¹⁵⁾ Priporočilo Sveta 2019/C 387/01 z dne 8. novembra 2019 o [dostopu delavcev in samozaposlenih oseb do socialne zaščite](#).

⁽¹⁶⁾ Sporočilo Komisije COM(2025) 944 final z dne 4. decembra 2025 [o načrtu za kakovostna delovna mesta](#).

višjim dohodkom) ter za zagotavljanje usklajenosti sistemov davčnih ugodnosti, tako da bo več opravljenih delovnih ur pomenilo višje dohodke. Sledile bodo namenske strukturirane razprave z vsemi zadevnimi deležniki, vključno s socialnimi partnerji in nacionalnimi organi. Vzporedno bo Komisija okrepila izvrševanje, da se zagotovi popoln prenos Direktive o ustreznih minimalnih plačah⁽¹⁷⁾. Prihodnje poročilo o Direktivi, predvideno za leto 2026, bo zagotovilo pregled trenutnega stanja. Komisija bo okrepila svoja prizadevanja z izmenjavami za vzajemno učenje in nadaljnjim natančnim spremljanjem v okviru Odbora za zaposlovanje (EMCO) in Odbora za socialno zaščito (SPC).

Bistveno je zagotoviti potrebno podporo za dostojno življenje tistim, ki ne morejo delati, bodisi trajno bodisi zato, ker se trenutno spoprijemajo s posebnimi ovirami⁽¹⁸⁾. Čeprav imajo vse države članice vzpostavljene sisteme minimalnega dohodka, ki podpirajo tudi dostop do storitev in vključevanje na trg dela, se ustreznost in pokritost podpore med državami močno razlikujeta. Pomemben izziv v zvezi s tem je tudi nizka stopnja koriščenja podpore, ki v državah članicah znaša od 20 % do 50 %, kar močno zmanjšuje učinkovitost javnih politik. Komisija bo v začetku leta 2027 objavila **zbirko najboljših praks za pomoč pri obravnavanju neuveljavljanja dohodkovne podpore.** V njej bodo predstavljeni različni dejavniki, ki prispevajo k neuveljavljanju, vključno s pomanjkanjem informacij in upravno zapletenostjo, zbirka pa bo služila kot podlaga za bolj strukturirano sodelovanje na tem področju v Odboru za socialno zaščito⁽¹⁹⁾ in njegovi delovni skupini mreže za minimalni dohodek (MINET)⁽²⁰⁾.

Boj proti revščini v starosti in njeno preprečevanje

Leta 2025 je bil v EU skoraj vsak peti prebivalec, star 65 let ali več, izpostavljen tveganju revščine ali socialne izključenosti (18,8 %). Stopnja je bistveno višja pri ženskah (21,2 %) kot pri moških (15,8 %). Ta razlika med spoloma je pogosto povezana z nižjimi povprečnimi pokojninami žensk, ki so posledica vrzeli v zaposlenosti in plačah ter prekinitvev poklicne poti zaradi obveznosti oskrbe, ki se nakopičijo v delovni dobi. Večja pojavnost invalidnosti in večje potrebe po dolgotrajni oskrbi v starosti se prav tako odražajo v večjem tveganju revščine v starosti. Poleg tega lahko starost prinese tudi izzive, povezane z večjimi potrebami po zdravstveni oskrbi in dolgotrajni oskrbi ter povečanim tveganjem socialne izolacije in osamljenosti, ki ga lahko dodatno pogloblja digitalna izključenost.

Za boj proti revščini v starosti in socialni izključenosti ter njuno preprečevanje so potrebni usklajeni ukrepi na področjih ustreznosti pokojnin, udeležbe na trgu dela in socialne zaščite ter učinkovit dostop do visokokakovostnih storitev oskrbe in ciljno usmerjenih ukrepov socialnega vključevanja. Ciljno usmerjene spodbude in ukrepi, ki omogočajo daljšo delovno aktivnost, kadar je to primerno, ustrezne pokojnine, dajatve za

⁽¹⁷⁾ Direktiva (EU) 2022/2041 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 [o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji](#).

⁽¹⁸⁾ Priporočilo Sveta 2023/C 41/01 z dne 30. januarja 2023 [o zadostnem minimalnem dohodku za aktivno vključevanje](#).

⁽¹⁹⁾ [Odbor za socialno zaščito – Zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje](#).

⁽²⁰⁾ [Delovna skupina Evropske mreže za minimalni dohodek – Zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje](#).

starost⁽²¹⁾ in dodatno pokojninsko varčevanje, ki krepijo zmogljivost pokojninskih sistemov, preprečujejo, da bi osebe v starosti zapadle v revščino. V tem smislu imata tudi izboljšanje pokojninske pismenosti in preglednosti pokojnin pomembno vlogo pri povečanju dohodka ob upokojitvi⁽²²⁾. Komisija poziva k postopni vzpostavitvi večstebrnega pokojninskega sistema, katerega cilj je zagotoviti ustrezen dohodek v starosti.

Komisija in Odbor za socialno zaščito bosta leta 2027 objavila **skupno poročilo o ustreznih socialni zaščiti v starosti**, v katerem bodo opredeljene vrzeli v ustreznosti pokojnin in pokritosti dolgotrajne oskrbe med državami članicami, ter **strokovno poročilo o evidentiranju in pregledu nacionalnih mehanizmov za zaščito starejših pred revščino**. Obe poročili bosta oblikovalcem politik pomagali pri izvajanju reform za okrepitev pokojninskih sistemov, zagotavljanje njihove dolgoročne ustreznosti in obravnavo revščine v starosti. Na tej podlagi bo Komisija z državami članicami, socialnimi partnerji, deležniki in strokovnjaki organizirala **izmenjavo na visoki ravni o celostnih politikah za dostojno starost**.

Preprečevanje prenosa revščine skozi življenje med starostnimi skupinami

Vsako leto približno tretjina oseb, izpostavljenih tveganju revščine, izstopi iz revščine, nadomestijo pa jih nove skupine⁽²³⁾. Ti prehodi v revščino in iz nje so običajno posledica sprememb v zaposlitvi in dohodku (na primer prenehanja zaposlitve ali začetka nove zaposlitve oziroma povečanja ali zmanjšanja delovnega časa), pa tudi sprememb v sestavi gospodinjstva (na primer rojstva otroka ali razhoda) ter širših učinkov kriz.

Prehodi med življenjskimi obdobji, od otroštva do mladosti, od mladosti do delovno aktivne starosti in od delovno aktivne starosti do upokojitve, so ključni trenutki, ko lahko pride do tveganja za zdrs v negotov položaj. Mladi, ki zapuščajo dom, se na primer pogosto srečujejo s pomembnimi življenjskimi prelomnicami, kot je vstop na trg dela, pogosto prek prekarnih zaposlitev, ali ustvarjanje družine, hkrati pa imajo težave pri dostopu do cenovno dostopnih stanovanj. To je še posebej izrazito pri tistih, ki zapuščajo alternativno oskrbo (institucionalno ali bivalno), saj so izpostavljeni večjemu tveganju revščine ali celo brezdomstva⁽²⁴⁾. Podobno lahko prehod iz delovno aktivne starosti v upokojitev spremlja večje tveganje revščine, če nanj nismo ustrezno pripravljene. Spodbujanje daljše delovne aktivnosti za tiste, ki lahko delajo in želijo nadaljevati z delom, ter podpiranje dejavnega in zdravega staranja sta bistvena za preprečevanje revščine v starosti. To bi morale spremljati politike, ki spodbujajo pozitivne spodbude in večjo prožnost pri prehodih v upokojitev, hkrati pa upoštevajo raznolikost poklicnih poti ter spodbujajo zgodnje vključevanje v sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(21) Mehanizmi, kot so minimalne pokojnine in dajatve za starost, pokojnine po umrlem zavarovancu, dodatki za invalidnost, sheme delitve pokojninskih pravic in pokojninska sredstva za obdobja oskrbe.

(22) Sporočilo Komisije 124 final z dne 19. marca 2025 o [strategiji za Unijo prihrankov in naložb](#), Sporočilo Komisije 839 final z dne 20. novembra 2025 o [izboljšanju zmogljivosti sektorja dodatnih pokojnin EU, da se izboljšajo pokojninski dohodki in zagotovi dolgoročni kapital gospodarstvu EU](#), ter Priporočilo Komisije 2025/2384 z dne 27. novembra 2025 o [sistemih za sledenje pokojninam, informativnih straneh za pokojnine in samodejnem članstvu](#).

(23) Delovni dokument služb Komisije, Revščina v EU – ključni trendi in politike (SWD(2026) 770).

(24) Po podatkih [Unicefa](#) v EU na stotine tisoč otrok živi v ustanovah institucionalnega varstva, med njimi pa so nesorazmerno zastopani invalidni otroci. Posledice institucionalizacije so hude in lahko trajajo vse življenje.

Širše gledano je treba vse politike oblikovati tako, da preprečujejo kopičenje prikrajšanosti skozi celoten življenjski potek. To je tudi utemeljitev strategije za medgeneracijsko pravičnost⁽²⁵⁾ in prihajajočega časovnega načrta za dolgoživost, v katerem bodo opredeljena starostno specifična politična vprašanja za vse starostne skupine, da bi se prepoznale strateške priložnosti za dejavno oblikovanje daljšega in bolj zdravega življenja ter finančne varnosti.

2. UKREPI ZA OBRAVNAVANJE HORIZONTALNIH IZZIVOV, KI POGLABLJAJO REVŠČINO

Da bi dodatno preprečevali in obravnavali revščino, je bistveno obravnavati horizontalne izzive, ki lahko hkrati vplivajo na vse generacije. To vključuje diskriminacijo in stigmatizacijo, težave pri zagotavljanju osnovnih potreb, kot so hrana, energija, stanovanje in druge osnovne dobrine, ter pomanjkanje dostopa do kakovostnih storitev.

Boj proti diskriminaciji in stigmatizaciji

Predsodki in stigmatizacija lahko nekatere skupine prebivalstva že od samega začetka postavijo v neenakopraven položaj, pri čemer so ženske in nekatere skupine prebivalstva bolj izpostavljene revščini in socialni izključenosti. Ženske pogosteje prizadene revščina, tudi zaradi manjšega dostopa do zaposlitvenih možnosti in nižjih stopenj delovne aktivnosti, prekinitve poklicne poti ter neplačanega skrbstvenega dela⁽²⁶⁾. Predsodki in stigmatizacija vplivajo tudi na invalide (29 % jih je izpostavljenih tveganju revščine in socialne izključenosti), osebe, rojene zunaj EU (39 %), osebe z manjšinskim rasnim ali etničnim poreklom, zlasti Romi (70 % jih je izpostavljenih tveganju revščine), in LGBTIQ+ osebe (38 % jih s težavo shaja iz meseca v mesec).

Vsi ti dejavniki lahko omejujejo dostop do zaposlitve, izobraževanja, stanovanj, storitev oskrbe in drugih storitev, hkrati pa spodkopavajo socialno zaupanje, osebno varnost in udeležbo v družbi. Komisija je v okviru Unije enakosti pripravila strategije za spodbujanje enakosti spolov in boj proti diskriminaciji invalidov, oseb, prizadetih zaradi rasizma, Romov in LGBTIQ+ oseb⁽²⁷⁾. Komisija bo še naprej sodelovala z državami članicami in drugimi deležniki pri oblikovanju ukrepov za boj proti revščini, namenjenih posebnim skupinam. Zlasti strateški okvir EU za Romi poziva k zmanjšanju vrzeli v revščini med Romi in splošnim prebivalstvom vsaj za polovico do leta 2030.

⁽²⁵⁾ Sporočilo Komisije COM(2026) 110 final z dne 5. marca 2026 [o strategiji o medgeneracijski pravičnosti](#).

⁽²⁶⁾ [V Strategiji za enakost spolov za obdobje 2026–2030](#) je poudarjeno, da bo Komisija proučila načine za obravnavo rezultatov na trgu dela in ustreznih značilnosti pokojninskega sistema, ki povzročajo pokojninsko vrzel po spolu, ter evidentirala in podprla izmenjavo najboljših praks pri odpravljanju te vrzeli.

⁽²⁷⁾ Sporočilo Komisije COM(2026) 113 final z dne 5. marca 2026 [o strategiji za enakost spolov za obdobje 2026–2030](#), Sporočilo Komisije COM(2021) 101 final z dne 3. marca 2021 [o strategiji o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030](#) ter sporočilo o krepitvi strategije o pravicah invalidov do leta 2030, [strateški okvir EU za enakost, vključevanje in udeležbo Romov 2020–2030](#), Sporočilo Komisije COM(2026) 12 final z dne 20. januarja 2026 [o strategiji za boj proti rasizmu 2026–2030](#), Sporočilo Komisije COM(2025) 725 final z dne 8. oktobra 2025 [o strategiji za enakost LGBTIQ+ oseb za obdobje 2026–2030](#), Sporočilo Komisije COM(2021) 142 final z dne 24. marca 2021 [o strategiji EU o otrokovih pravicah](#).

Poleg navedenih skupin so osebe, ki živijo v revščini, pogosto tudi stigmatizirane ali diskriminirane zaradi svojega socialno-ekonomskega ozadja ⁽²⁸⁾. Da bi podprli nadaljnje delo, bo Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) pripravila primerjalno pravno analizo socialno-ekonomskega statusa kot podlago za diskriminacijo v pravnih in regulativnih okvirih držav članic EU ter zagotovila podatke o znatnem vplivu revščine in socialno-ekonomske prikrajšanosti na diskriminacijo.

Lažje zadovoljevanje osnovnih potreb v razmerah naraščajočih življenjskih stroškov

Naraščajoči pritiski zaradi višjih življenjskih stroškov po vsej EU potiskajo vse več ljudi v revščino, poglobljajo stisko tistih, ki se že spopadajo s težavami, ter povečujejo finančno negotovost gospodinjstev s srednjimi dohodki. Življenjski stroški so ena od glavnih skrbi ljudi v EU, saj jih je 88 % zaskrbljenih zaradi vsakodnevnih življenjskih stroškov in njihovega vpliva na prihodnost njihovih gospodinjstev ⁽²⁹⁾. To predstavlja resno težavo za ljudi, ki že živijo v revščini, hkrati pa posameznike iz srednjega razreda izpostavlja tveganju, da zaidejo v negotovost in stisko. Cenovna dostopnost zdrave in trajnostne hrane je pomembno vprašanje, ki bi ga bilo treba spremljati in obravnavati ⁽³⁰⁾. Ob naraščajočih cenah hrane je vse več ljudi odvisnih od podpore javnih organov ali organizacij pri dostopu do hrane oziroma se zanašajo na podporo s strani bank hrane ⁽³¹⁾.

Boj proti energijski in prometni revščini bi moral v okviru sedanjih geopolitičnih pretresov ostati prednostna naloga, saj zvišanja cen energije in prevoza še posebej močno prizadenejo ranljiva gospodinjstva, ki za energijo namenjajo večji delež dohodka. Kot je bilo napovedano v sporočilu AccelerateEU, sprejetem aprila 2026, bo Komisija usklajevala prizadevanja za zaščito državljanov, zlasti ranljivih porabnikov, pred pretresi v zvezi s cenami energije, tudi z nujnimi ukrepi, zaščito pred odklopi, programi socialnega zakupa in drugimi ukrepi za pospešitev varčevanja z energijo in uvajanja čiste energije. Komisija bo tudi okrepila svoja prizadevanja proti energijski revščini, tako da bo pozneje v letu 2026 posodobila Priporočilo Komisije o energijski revščini iz leta 2023 ⁽³²⁾. Za gospodinjstva z nižjimi dohodki lahko bolj krožno gospodarstvo zmanjša pritiske zaradi življenjskih stroškov s podaljšanjem življenjske dobe izdelkov in njihove popravljivosti ter razširitvijo dostopa do cenovno dostopnih trgov rabljenih izdelkov in storitev popravil ⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ „An analysis of the introduction of socio-economic status as a discrimination ground“ (Analiza uvedbe socialno-ekonomskega statusa kot podlage za diskriminacijo), Tomas Kadar, Equality and Rights Alliance.

⁽²⁹⁾ [Eurobarometer 2025, „Investing in Fairness“ \(Vlaganje v pravičnost\)](#).

⁽³⁰⁾ Komisija z opazovalnico za agroživilsko verigo spremlja razpoložljivost in cenovno dostopnost hrane v EU ter bo spodbujala izmenjavo dobrih praks glede prehranske revščine in dostopa do zdrave prehrane v državah članicah. Skupna kmetijska politika ima osrednjo vlogo pri zagotavljanju razpoložljivosti hrane v EU ter prispeva k zdravi in trajnostni prehrani.

⁽³¹⁾ EU podpira dostop do osnovne materialne pomoči, zlasti do hrane (ESS+).

⁽³²⁾ Komisija bo prav tako še naprej izvajala energetske sveženj za državljane, sprejet marca 2026, ki vključuje prihodnja prizadevanja za okrepitev zaščite pred odklopom ter za upravljanje Evropskega svetovalnega vozlišča za energijsko revščino. Komisija s [Priporočilom Komisije o prometni revščini iz leta 2025](#) in vozliščem za prometno revščino podpira države članice pri odpravljanju prometne revščine. To je tudi eden od ciljev Socialnega sklada za podnebje.

⁽³³⁾ Akt o krožnem gospodarstvu, ki ga namerava Komisija sprejeti leta 2026, bo obravnaval ozka grla, ki ovirajo prehod na krožno gospodarstvo v več ključnih vrednostnih verigah, kot so tekstil, gradbeništvo in plastika.

V okviru naraščajočih življenjskih stroškov je ključno pospešiti prizadevanja za izboljšanje varstva potrošnikov, finančne pismenosti in dostopa do finančnih storitev. Potrošnike, zlasti ranljive, bi bilo treba zaščititi tudi v digitalnem okolju. Prihodnji akt o digitalni pravičnosti bo bistveno prispeval k zagotavljanju te zaščite. Finančna pismenost ima pomembno vlogo že od zgodnjega otroštva, saj lahko prispeva k razumevanju osnovnih pojmov, ki posameznikom omogočajo, da skozi celotno življenje trošijo, varčujejo in vlagajo bolj ozaveščno⁽³⁴⁾. Finančna pismenost lahko pomaga tudi preprečevati prezadolženost, ki se lahko poslabša zaradi višjih stroškov zadolževanja, nižjih dohodkov, višjih življenjskih stroškov in večje odvisnosti od kreditov⁽³⁵⁾. Pomembno je tudi olajšati dostop do finančnih storitev, tako da se vsem potrošnikom zagotovi pravica, da kjer koli v EU odprejo in uporabljajo plačilni račun z osnovnimi funkcijami⁽³⁶⁾, ter izboljša dostop do gotovine⁽³⁷⁾.

Cene stanovanj predstavljajo poseben izziv za tiste, ki živijo v revščini ali so ji izpostavljeni. Dostop do cenovno dostopnih, trajnostnih in kakovostnih stanovanj je bistven predpogoj za vključevanje v družbo in na trg dela⁽³⁸⁾. Pri ljudeh, ki se spoprijemajo s stanovanjskimi težavami, je verjetnost, da bodo zapadli v revščino, večja, pri čemer je 31,1 % gospodinjstev z nizkimi dohodki preobremenjenih s stanovanjskimi stroški, približno 5 % ljudi, starih 16 let ali več, pa poroča, da so se v določenem obdobju svojega življenja soočali s stanovanjskimi težavami⁽³⁹⁾. Približno milijon oseb v EU doživlja brezdomstvo, ki je najskrajnejša oblika revščine in socialne izključenosti⁽⁴⁰⁾. **Komisija skupaj s to strategijo predlaga priporočilo Sveta o boju proti stanovanjski izključenosti**, katerega cilj je olajšati oblikovanje in izvajanje nacionalnih strateških

⁽³⁴⁾ Sporočilo Komisije COM(2025) 681 final z dne 30. septembra 2025 [o strategiji za finančno pismenost v EU](#).

⁽³⁵⁾ Direktiva (EU) 2023/2225 z dne 18. oktobra 2023 [o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES](#) in Direktiva 2014/17/EU z dne 4. februarja 2014 [o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe \(EU\) št. 1093/2010](#).

⁽³⁶⁾ Direktiva (EU) 2023/2225/EU z dne 30. oktobra 2023 [o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES](#) in Direktiva 2014/92/EU z dne 23. julija 2014 [o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov](#).

⁽³⁷⁾ Predlog Komisije COM(2023) 366 final z dne 28. junija 2023 [o plačilnih storitvah in storitvah elektronskega denarja na notranjem trgu, spremembi Direktive 98/26/ES ter razveljavitvi direktiv \(EU\) 2015/2366 in 2009/110/ES](#), Predlog Komisije COM(2023) 366 final [o plačilnih storitvah in storitvah elektronskega denarja na notranjem trgu, spremembi Direktive 98/26/ES ter razveljavitvi direktiv \(EU\) 2015/2366 in 2009/110/ES](#) in Predlog Komisije COM(2023) 364 final [Uredba o eurobankovcih in eurokovancih kot zakonitem plačilnem sredstvu](#).

⁽³⁸⁾ [Evropski načrt za cenovno dostopna stanovanja 2025](#) podpira države članice, regije in mesta pri reševanju stanovanjske krize. Poziva k posebni osredotočenosti na podporo najbolj prizadetim, zlasti mladim in brezdomcem. V tem okviru sta vseevropska naložbena platforma za cenovno dostopna in trajnostna stanovanja ter evropska stanovanjska zveza namenjeni zagotavljanju medsektorskega okvira na več ravneh upravljanja za razvoj sodelovanja in izkoriščanje dodatnega financiranja za socialna in cenovno dostopna stanovanja, tudi v korist najranljivejših. Novi evropski Bauhaus podpira cenovno dostopna, trajnostna in kakovostna stanovanja s povečanjem financiranja ter razvojem in posnemanjem novih rešitev za bolj vključujoče, pravičnejše in dostopnejše soseske ter rešitev za cenovno dostopna stanovanja, ki jih vodi skupnost.

⁽³⁹⁾ Stanovanjske težave so opredeljene kot razmere, v katerih oseba nima svojega prebivališča (bodisi v lasti bodisi v najemu) in je prisiljena bivati pri prijateljih ali družini, uporabljati nujno ali začasno nastanitev, živeti v prostoru, ki ni namenjen stalnemu prebivanju, ali spat na javnem mestu.

⁽⁴⁰⁾ [Lizbonska deklaracija iz leta 2021 o evropski platformi za boj proti brezdomstvu](#) določa skupne ukrepe za uresničevanje cilja odprave brezdomstva do leta 2030.

okvirov, ki temeljijo na pristopih, osredotočenih na posameznika, zagotavljanju stanovanj ter celostnih politikah, da bi podprli ljudi v negotovih stanovanjskih razmerah ter preprečevali in odpravljali brezdomstvo.

Zagotavljanje dostopa do storitev za ljudi v stiski

Socialne storitve so pomembne pri zagotavljanju potrebne osnovne blaginje in podpore tistim, ki že živijo v revščini, ter pri preprečevanju, da bi drugi zapadli v revščino. Storitve socialnega vključevanja, kot so socialno delo, svetovanje, psihološka podpora in rehabilitacija, so še posebej pomembne. Te storitve imajo ključno vlogo tudi pri usmerjanju uporabnikov k storitvam, ki jih potrebujejo (kot so izobraževanje in usposabljanje, oskrba, zdravstvene storitve), in pri omogočanju njihovega dostopa do tako imenovanih osnovnih storitev (energija, promet, digitalne komunikacije, voda in sanitarna ureditev ter finančne storitve), tako da jih obveščajo o ustreznih obstoječih shemah (npr. subvencije za energijo). Da bi bila ta prizadevanja učinkovita, je treba okrepiti sodelovanje med upravnimi organi, tudi na področju digitalne infrastrukture. Poleg tega je poseben izziv zagotoviti razpoložljivost storitev na celotnem ozemlju, tudi v podeželskih in najbolj oddaljenih regijah. Nacionalna povprečja prikrivajo precejšnje teritorialne razlike, pri čemer se revna območja pojavljajo tako v mestih kot na podeželju. Eden od ciljev prihodnje strategije o „pravici ostati“, katere namen je podpreti privlačnost območij, bo olajšati dostop do storitev po vsej EU.

Izboljšanje dostopa do storitev pomeni izboljšanje kakovosti, razpoložljivosti, dostopnosti in cenovne dostopnosti. Komisija bo skupaj z Odborom za socialno zaščito posodobila prostovoljni evropski okvir kakovosti za socialne storitve iz leta 2010, ki se osredotoča na izboljšanje izvajanja storitev (z zagotavljanjem smernic o tem, kako določiti, spremljati in ocenjevati standarde kakovosti za socialne storitve). Pri tem bodo obravnavane tudi upravna zapletenost, stigmatizacija, digitalna izključenost in postopkovne ovire. Komisija bo **posodobila tudi poročilo Komisije o dostopu do osnovnih storitev iz leta 2023.**

Ovire pri dostopu do storitev lahko poglobljajo in utrjujejo revščino, zlasti kadar tisti, ki pomoč nujno potrebujejo, ne morejo hitro in učinkovito pridobiti podpore. Potrebni so boljša pokritost, večje povezovanje in sodelovanje med storitvami ter tesnejša usklajenost med razpoložljivo podporo in dejanskimi potrebami tistih, ki jim je ta podpora namenjena. **Komisija bo leta 2027 predložila predlog priporočila Sveta za podporo lažjemu in celostnemu dostopu do storitev.** V njem bo poudarjena vloga storitev socialnega vključevanja, ki podpirajo enotno vstopno točko na celotnem ozemlju ter olajšujejo zagotavljanje celostne podpore. Njegov namen bo povečati dostopnost teh storitev ciljnim skupinam in jih približati uporabnikom ter se opreti na hitro oceno potreb uporabnika, čemur sledi celosten načrt podpore. Podpiralo bo tudi prakse medsebojne podpore med osebami, ki živijo v revščini, pri čemer bodo upoštevani njihove neposredne izkušnje in znanje pri olajševanju dostopa do storitev.

Izobraževanje in usposabljanje imata ključno vlogo pri boju proti revščini in njenem preprečevanju v celotnem življenjskem ciklu. Dostop do kakovostnega izobraževanja in usposabljanja lahko posameznikom pomaga, da se izvijejo iz revščine ali socialne izključenosti, saj jim zagotavlja spretnosti, potrebne za pridobitev kakovostnega delovnega mesta in dejavno sodelovanje v družbi. Z izobraževanjem je mogoče prekiniti krog prikrajšanosti v vseh življenjskih obdobjih – od zgodnjega otroštva do izobraževanja odraslih in preusposabljanja. Vendar socialno-ekonomsko ozadje učencev in dijakov ostaja najtrdovratnejši dejavnik neenakosti v izobraževanju v Evropi. Sistemsko nezadostno

financiranje na prikrajšanih območjih povzroča pomanjkanje učiteljev, večjo fluktuacijo kadra in manj izkušenih strokovnih delavcev, kar vodi do manj individualizirane podpore – prav takšne razmere pa so najmanj primerne za otroke iz prikrajšanih okolij, ki doma nimajo nadomestnih virov podpore. Komisija bo pozneje leta 2026 sprejela **sveženj za izobraževanje, ki bo vključeval program podpore za temeljne spretnosti** in bo namenjen podpori učinkovitim ukrepom na ravni šol, da bi vsem otrokom in mladim, tudi tistim iz prikrajšanih okolij, omogočili doseganje ustrezne ravni temeljnih spretnosti do konca obveznega izobraževanja ter zmanjšali zgodnje učne neenakosti. Digitalne kompetence in spretnosti so postale bistvene za sodelovanje v družbi, koriščenje digitalnih javnih storitev in dostop do trga dela. **Komisija si bo še naprej prizadevala, da bo do leta 2030 vsaj 80 % evropskih državljanov imelo vsaj osnovno raven digitalnih spretnosti**, kar je temeljni pogoj za sedanja in prihodnja delovna mesta.

V okviru demografskih trendov bi bilo treba posebno pozornost nameniti dostopu najranljivejših do storitev dolgotrajne oskrbe. To velja zlasti za podeželska območja, ki se spoprijemajo z večjimi izzivi zaradi staranja prebivalstva. Izboljšanje dostopa do vključujoče, cenovno dostopne in kakovostne dolgotrajne oskrbe lahko pozitivno vpliva na prejemnike oskrbe, vendar razsežnost revščine zadeva tudi neformalne oskrbovalce – predvsem ženske. Obveznosti oskrbe pogosto omejujejo udeležbo na trgu dela, zmanjšujejo pokojninske pravice in slabšajo dohodkovno varnost. Evropska unija je vzpostavila posebne instrumente za podporo dostopu do cenovno dostopne visokokakovostne dolgotrajne oskrbe⁽⁴¹⁾. Komisija bo leta 2027 predložila **evropski dogovor o oskrbi**, ki bo usmerjal reforme in naložbe v cenovno dostopne in visokokakovostne storitve oskrbe v vseh življenjskih obdobjih, pri čemer bo posebna pozornost namenjena tistim, ki so izpostavljeni tveganju revščine, hkrati pa bo obravnaval strukturne vzroke za pomanjkanje delovne sile – privlačnost in kakovost delovnih mest v sektorju oskrbe.

Ekstremni vremenski dogodki zaradi podnebnih sprememb motijo delovanje bistvenih storitev, škodujejo infrastrukturi, ranljive družbene skupine pa lahko potisnejo še globlje v revščino in socialno izključenost. Ključno je okrepiti družbeno odpornost na vplive podnebnih sprememb, ki nesorazmerno prizadenejo ranljiva gospodinjstva. Prihodnji **evropski celostni okvir za odpornost proti podnebnim spremembam** bo priložnost za obravnavo teh vprašanj. Na splošno pa izkušnje nedavnih kriz v zvezi s **pripravljenostjo** kažejo, da je treba doseči in usmerjati zlasti prikrajšane skupine prebivalstva ter osebe, ki doživljajo diskriminacijo, revščino in socialno izključenost, da se izboljšata obveščanje in preprečevanje dezinformacij.

3. KREPITEV UPRAVLJANJA IN FINANCIRANJA TER IZBOLJŠANJE SPREMLJANJA Z NAMENOM ZMANJŠANJA IN PREPREČEVANJA REVŠČINE

Upravljanje

Obravnavanje in preprečevanje revščine je pomembna kolektivna odgovornost. Skupno ukrepanje na vseh ravneh je edini način za uspešno usmeritev EU na pot k izkoreninjenju revščine do leta 2050. K sodelovanju so pozvani tako javni organi in zasebni akterji kot tudi socialni partnerji in organizacije civilne družbe.

⁽⁴¹⁾ Sporočilo Komisije COM(2022) 440 final z dne 7. septembra 2022 [o evropski strategiji oskrbe](#) in Priporočilo Sveta 2022/C 476/01 z dne 8. decembra 2022 [o dostopu do cenovno dostopne visokokakovostne dolgotrajne oskrbe](#).

Komisija poziva države članice, naj po potrebi zagotovijo vzpostavitev okvirov politik za boj proti revščini na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Naraščanje revščine predstavlja izziv v vseh državah članicah. Trenutno ima le 22 držav članic vzpostavljene nacionalne strategije za boj proti revščini ali podobne strateške okvire, pri čemer imajo regionalne in lokalne oblasti osrednjo vlogo pri njihovem upravljanju in izvajanju. Komisija poziva vse države članice, naj oblikujejo skladne in učinkovitejše strategije za boj proti revščini, ter je pripravljena podpreti države članice pri zmanjševanju in preprečevanju revščine. **Pri novih naložbah in reformah je treba preveriti njihov vpliv na revščino.** Komisija podpira uporabo ocen porazdelitvenega učinka ⁽⁴²⁾ v državah članicah in bo po potrebi zagotovila dodatne usmeritve glede uporabe takih ocen v njihovih nacionalnih proračunskih okvirih.

Komisija skupaj s to strategijo predstavlja **smernice za pomoč nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom pri načrtovanju in izboljšanju njihovih strategij in okvirov za boj proti revščini** ⁽⁴³⁾. **Načela za učinkovite politike za boj proti revščini** odražajo večrazsežnostno naravo revščine pri oblikovanju strategij za njeno odpravljanje in preprečevanje ter vključujejo vse potrebne deležnike in ravni upravljanja. Uporabljajo se lahko kot strukturirano orodje za samoocenjevanje in načrtovanje v vseh fazah cikla politike: od priprave ali posodobitve okvirov za boj proti revščini do načrtovanja reform in naložb ter pregleda njihovega izvajanja. Službe Komisije bodo njihovo uporabo podpirale z dialogom o politikah in vzajemnim učenjem med državami članicami.

Ker je revščina vse večji in kompleksen izziv, ki zahteva usklajene odzive, vključno z naložbami in zakonodajnimi ukrepi, Komisija poziva **države članice, naj imenujejo koordinatorje za boj proti revščini** na najvišji politični ravni, ki bodo usklajevali razvoj okvirov politik za boj proti revščini ter zagotavljali njihovo večrazsežnostno naravo. Njihova naloga bi bila nadzorovati oblikovanje, izvajanje in spremljanje teh okvirov ob vključevanju vseh zadevnih ministrstev in organov. Prav tako naj bi podpirali izvajanje teh okvirov s strani regionalnih in lokalnih organov. Komisija bo skupaj z nacionalnimi koordinatorji za boj proti revščini organizirala redne in učinkovite izmenjave najboljših praks na področju boja proti revščini, tako da bo podpirala vzajemno učenje, krepila sodelovanje med njimi ter podpirala sprejemanje odločitev na podlagi dokazov.

Komisija bo v okviru evropskega semestra še naprej zagotavljala smernice državam članicam in pomagala usklajevati ustrezne nacionalne politike. Ekonomsko upravljanje z vključitvijo načel evropskega stebra socialnih pravic ⁽⁴⁴⁾ v semester prispeva k socialni odpornosti. Semester opredeljuje socialne izzive in vrzeli v nacionalnih sistemih socialne zaščite ter priporoča ustrezne odzive politik. V vsakem od zadnjih dveh ciklov semestra je več kot tretjina držav članic prejela priporočilo za posamezno državo v zvezi z revščino. Pomembno je, da države članice pospešijo izvajanje teh priporočil.

Komisija bo poleg držav članic sodelovala tudi z drugimi institucijami in organizacijami, da bi podprla izvajanje strategije. Zlasti bo prek neformalnega strukturiranega dialoga še naprej sodelovala z Evropskim parlamentom, predvsem z

⁽⁴²⁾ Sporočilo Komisije COM(2022) 494 final z dne 28. septembra 2022 o boljšem ocenjevanju porazdelitvenega učinka politik držav članic.

⁽⁴³⁾ Delovni dokument služb Komisije, Načela za učinkovite politike za boj proti revščini, podpora nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom pri njihovem boju proti revščini (SWD(2026) 771).

⁽⁴⁴⁾ Uredba (EU) 2024/1263 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2024 [o učinkovitem usklajevanju ekonomskih politik in večstranskem proračunskem nadzoru ter razveljavitvi Uredbe Sveta \(ES\) št. 1466/97.](#)

medskupino za boj proti revščini. Do konca leta 2026 bo sprejela tudi **skupni akcijski načrt z Evropskim odborom regij**, s čimer bo okrepila sodelovanje na ključnih prednostnih področjih, kot so ukrepi za boj proti revščini na lokalni in regionalni ravni. Prav tako bodo sodelovali pri uvedbi **nagrade EU za socialno vključevanje** ⁽⁴⁵⁾ za mesta in občine, da bi prepoznali inovativne in učinkovite ukrepe, izvedene na lokalni ravni, ter spodbudili medsebojno učenje z izmenjavo dobrih praks med mesti in občinami. Komisija in **Evropski ekonomsko-socialni odbor** bosta do konca leta 2026 sklenila tudi sporazum o sodelovanju, ki bo temeljil na obstoječem okviru za strokovno svetovalno podporo, ter si izmenjevala najboljše prakse za obravnavanje revščine.

Na podlagi pozitivnih izkušenj iz postopka posvetovanja o strategiji bo Komisija okrepila svoje **sodelovanje z osebami, ki živijo v revščini**. Vzpostavila bo namenski forum za redno in strukturirano posvetovanje z njimi o oblikovanju, izvajanju in spremljanju pobud za boj proti revščini ali socialni izključenosti ter o drugih področjih politike, ki lahko vplivajo na njihova življenja. Prav tako bo Komisija še naprej strukturirano sodelovala z **organizacijami civilne družbe** ⁽⁴⁶⁾, da bi podprla izvajanje strategije. Hkrati bo **socialni dialog** ostal ključen pri iskanju uravnoteženih rešitev kot odziv na spremembe v svetu dela ⁽⁴⁷⁾.

Financiranje

Glede na nujnost ukrepanja je bistveno zagotoviti zadostno finančno podporo za boj proti revščini. Z učinkovitejšo mobilizacijo javnih in zasebnih sredstev na ravni EU in nacionalni ravni je mogoče okrepiti ukrepe proti revščini. To so lahko dolgoročne naložbe za boljše zagotavljanje storitev ali hitri nujni ukrepi, s katerimi se prepreči, da bi ljudje zapadli v revščino, oziroma skrajšajo njihova obdobja. V zvezi s tem bi bilo treba kratkoročno posebno pozornost nameniti financiranju storitev, ki pomagajo otrokom v stiski pri prehodu v odraslost (s povezovanjem evropskega jamstva za otroke in jamstva za mlade), saj te prispevajo k prekinitvi prenašanja revščine med generacijami. Med drugim bi bilo treba okrepiti zgodnje prepoznavanje otrok, izpostavljenih tveganju ter razširiti mentorske programe in programe usmerjanja, dejavnosti za doseganje teh otrok ter druge podperne ukrepe. Strategija poudarja, da so kakovostna delovna mesta najboljši izhod iz revščine, zato potrebujemo močne in dobro financirane javne službe za zaposlovanje, ki lahko zagotovijo podporo osebam, izključenim s trga dela.

Države članice trenutno izkoriščajo 139 milijard EUR v okviru Evropskega socialnega sklada plus (ESS+) (2021–2027) ⁽⁴⁸⁾. Vmesni pregled programov kohezijske politike je državam članicam omogočil, da so 34,6 milijarde EUR iz svojih sredstev kohezijske politike za obdobje 2021–2027 uspešno prerazporedile v najnujnejše strateške prednostne naloge EU. Posledično je bilo opaženo bistveno večje izpolnjevanje zahtev glede tematske koncentracije v okviru ESS+, pri čemer so se sredstva, namenjena odpravljanju revščine otrok, povečala za 5,4 % (dodatnih 491 milijonov EUR), sredstva za odpravljanje materialne prikrajšanosti pa za 3,5 % (dodatnih 211 milijonov EUR). Poleg ESS+ EU podpira boj proti revščini tudi s skladi kohezijske politike, kot so Evropski sklad za regionalni razvoj, Kohezijski sklad in Sklad za pravični prehod, ter z drugimi programi

⁽⁴⁵⁾ Ta nagrada bo dopolnila obstoječa orodja, ki zagotavljajo, da so prizadevanja lokalnih in regionalnih oblasti priznana in prepoznana na ravni EU.

⁽⁴⁶⁾ Sporočilo Komisije COM(2025) 790 final z dne 12. novembra 2025 [o strategiji EU za civilno družbo](#).

⁽⁴⁷⁾ Sporočilo Komisije COM(2023) 40 final z dne 25. januarja 2023 [o krepitvi socialnega dialoga v Evropski uniji](#): izkoriščanje njegovega celotnega potenciala za upravljanje pravičnega prehoda.

⁽⁴⁸⁾ Od skupno 142 milijard EUR jih 95,1 milijarde EUR izvira iz proračuna EU.

financiranja, kot so Socialni sklad za podnebje, InvestEU, mehanizem za okrevanje in odpornost ter Instrument za tehnično podporo. Komisija poziva države članice, naj brez odlašanja prenesejo sistem trgovanja z emisijami 2 (ETS2) in predložijo svoje načrte v okviru Socialnega sklada za podnebje, da se omogoči podpora ranljivim gospodinjstvom. Pomagala jim bo, da čim bolje izkoristijo razpoložljiva sredstva EU in, kjer je to izvedljivo ter v skladu s preferencami držav članic in regij, sredstva EU preusmerijo v ukrepe za boj proti revščini, ki lahko zagotovijo trajne učinke.

Znatna sredstva se namenjajo tudi prek mehanizma za okrevanje in odpornost (s skupnim proračunom 577 milijard EUR). Načrti za okrevanje in odpornost že vključujejo reforme in naložbe, ki državam članicam pomagajo v boju proti revščini in njenem preprečevanju. Dokončati jih je treba do 31. avgusta 2026 v skladu z roki, določenimi v pravnem okviru mehanizma. To je mogoče doseči tudi s pospešenim izvajanjem ustreznih ukrepov iz načrtov za okrevanje in odpornost ter z ustrezno uporabo kazalnikov iz sporočila Komisije NextGenerationEU – pot do leta 2026, kadar je to izvedljivo v okviru roka za izvajanje mehanizma za okrevanje in odpornost (31. avgust 2026) ⁽⁴⁹⁾.

Predlog Komisije za večletni finančni okvir za obdobje 2028–2034 predvideva, da se vsaj 14 % sredstev iz načrtov za nacionalna in regionalna partnerstva nameni socialnim ciljem. Države članice so pozvane, naj svoja sredstva osredotočijo na štiri vrste socialnih ukrepov: socialno vključevanje, hrana ali osnovna materialna pomoč, obravnavanje revščine otrok in izvajanje evropskega jamstva za otroke, boj proti brezposelnosti mladih in izvajanje jamstva za mlade. Predlagani mehanizem EU bo omogočil nadaljnjo podporo mikrofinanciranju in financiranju socialnih podjetij prek mehanizma proračunskega jamstva, podobno kot v okviru sedanjega sklopa InvestEU za socialne naložbe in spretnosti.

V okviru naše skupne odgovornosti za boj proti revščini in njeno preprečevanje lahko zasebni sektor pomembno prispeva ter sprejme nadaljnje ukrepe za obravnavanje večrazsežnostne revščine v EU. Podjetja, človekoljubne organizacije in vlagatelji lahko v veliki meri dopolnijo javna sredstva ter pomagajo razširiti inovativne rešitve za boj proti revščini, kar prispeva k večji dobrobiti in priložnostim za vse v družbi ter hkrati k večji blaginji in konkurenčnosti. Za učinkovitejše usmerjanje zasebnih naložb v socialne cilje so pomembni ustrezni standardi, koncepti in metode. Komisija bo v sodelovanju z OECD preučila pripravo prostovoljnega tržno usmerjenega okvira naložbenih ciljev. To bo vlagateljem pomagalo dosledno in prožno oblikovati, ocenjevati in primerjati naložbene strategije.

Komisija bo leta 2026, ob mednarodnem dnevu za izkoreninjenje revščine (17. oktobra), vzpostavila **koalicijo proti revščini, ki bo združila družbeno odgovorna podjetja in človekoljubne organizacije.** Koalicija bo služila kot evropska platforma za sodelovanje in vzajemno učenje ter bo spodbujala zasebna podjetja in dobrodelne organizacije, naj prispevajo k preprečevanju in zmanjševanju revščine ter pomagajo okrepiti sodelovanje z ustreznimi deležniki, s čimer bodo dosegli pomemben družbeni vpliv. Partnerji koalicije bodo podpisali listino, v kateri bodo določeni skupna načela in ukrepe za podjetja vseh velikosti v podporo boju proti revščini. Dali bodo tudi posebne zaveze, na primer za zagotavljanje blaga in storitev, izvajanje projektov socialnega vključevanja v skupnosti, v

⁽⁴⁹⁾ Mehanizem za okrevanje in odpornost je bil kot instrument, zasnovan za obravnavanje negativnih posledic krize zaradi COVID-19 v Uniji ter podprt z izrednimi in začasnimi dodatnimi sredstvi, vzpostavljen z zelo strogimi časovnimi omejitvami, od katerih ni mogoče odstopati, saj so določene v uredbi EURI, uredbi o RRF ter sklepu o virih lastnih sredstev.

katerih delujejo, ali podpora vključevanju in zaposlovanju določenih skupin, kot so ranljivi mladi.

Komisija bo še naprej krepila sodelovanje z večstranskimi investicijskimi bankami, da bi mobilizirala sredstva za ukrepe proti revščini. Evropska investicijska banka (EIB) podpira vključujočo rast s financiranjem socialne infrastrukture in bistvenih storitev, ki ljudem omogočajo polno sodelovanje v družbi in gospodarstvu. V prihodnje **namerava EIB v obdobju 2026–2027 financirati nove naložbe v socialno infrastrukturo v višini približno 22 milijard EUR**, s čimer bo okrepila svoj prispevek k enakim možnostim in skupni blaginji po vsej Evropi. Z EIB bo še naprej sodelovala pri podpiranju naložb v okviru področja uporabe strategije EU za boj proti revščini ter evropskega jamstva za otroke. Poleg tega bo Razvojna banka Sveta Evrope, ki ima izključno socialni mandat in se osredotoča na ranljive ljudi ter tiste, ki jim grozi socialno-ekonomska izključenost, še naprej podpirala naložbe v človeški kapital, vključujoča in odporna bivalna okolja, dostop do financiranja in ustvarjanje delovnih mest v višini približno 3 milijarde EUR letno v državah članicah EU, in sicer na podlagi sedanjega obsega posojil. EU krepi strateško sodelovanje z Razvojno banko Sveta Evrope, zato je Komisija leta 2026 sprejela predlog, da EU postane delničarka Razvojne banke Sveta Evrope. Evropska komisija in Razvojna banka Sveta Evrope si bosta prizadevali, da **do leta 2027 vzpostavita skupni okvir sodelovanja za okrepitev naložb za obravnavanje revščine in socialne izključenosti v EU.**

Spremljanje

Merjenje revščine in socialne izključenosti v EU odraža njuno večrazsežnostno in sistemsko naravo. Glavni kazalnik EU za tveganje revščine ali socialne izključenosti združuje tri razsežnosti ⁽⁵⁰⁾: dohodkovno revščino, prikrajšanost pri dostopu do blaga in storitev ⁽⁵¹⁾ ter nizko delovno intenzivnost.

Komisija bo še naprej spremljala napredek pri doseganju cilja EU za leto 2030. Boj proti revščini zahteva oblikovanje politik na podlagi podatkov in dokazov, podprto s primerljivimi visokokakovostnimi kazalniki. Hiter tempo sprememb, ki ga dodatno zaostrojujejo življenjski stroški, ter pomembni premiki na trgu dela in v strukturi delovne sile zahtevajo boljše predvidevanje ter trdnejše dokaze, ki morajo biti na voljo hitreje. V ta namen bo Komisija izboljšala spremljanje revščine in **predlagala nove kazalnike za merjenje vpliva cenovne dostopnosti na revščino, da bi bili sprejeti do leta 2028**, ter opredelila trdno podlago za spremljanje napredka pri uresničevanju cilja za leto 2050. Namen je izboljšati pravočasnost in celovitost podatkov o revščini, tudi z nadgrajenim merjenjem materialne prikrajšanosti in njegovo standardizacijo na ravni EU, ter preučiti druge pristope za merjenje cenovne dostopnosti in hude revščine ter oblikovati bolj razčlenjene kazalnike teritorialnih razlik. Ob soglasju Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov (EPSCO) ter njegovih svetovalnih odborov bi to lahko privedlo tudi do pregleda povezanih kazalnikov v pregledu socialnih kazalnikov, da

⁽⁵⁰⁾ Glavni kazalnik EU za spremljanje tveganja revščine ali socialne izključenosti združuje tri razsežnosti: relativno dohodkovno revščino (skupni razpoložljivi dohodek je nižji od 60 % nacionalne mediane); resno materialno in socialno prikrajšanost (nezmožnost dostopa do osnovnih dobrin in storitev, ki so bistvene za dostojno življenje) in zelo nizko delovno intenzivnost (skupni obseg dela znaša manj kot 20 % njihovega skupnega potenciala za delo s polnim delovnim časom).

⁽⁵¹⁾ To predstavlja delež prebivalstva, ki se sooča s prisilnim pomanjkanjem pri vsaj 7 od 13 kazalnikov prikrajšanosti, opisanih v Delovnem dokumentu služb Komisije, Revščina v EU – ključni trendi in politike (SWD (2026) 770).

bi se okrepila ustrezna analiza v okviru za socialno konvergenco. Novi nabor kazalnikov bo odražal različne razsežnosti revščine in cenovne dostopnosti, kot so dostop do osnovnih dobrin in storitev, ki so bistvene za dostojno življenje, ter kupna moč, premoženje in zadolženost.

Komisija je pripravljena podpreti **Odbor za socialno zaščito** in, kadar je ustrezno, Odbor za zaposlovanje, da prispeva k spremljanju strategije ter služi kot forum za izmenjavo med državami članicami in Komisijo, hkrati pa bo pazila, da ne bo ustvarjala nepotrebnega upravnega bremena.

Delovni dokument služb Komisije, ki je priložen tej strategiji, vsebuje pregled napredka v boju proti revščini v EU z vidika cilja za leto 2050 ⁽⁵²⁾. Nadaljnje skupno delo z Odborom za socialno zaščito bo vključevalo stresno testiranje odpornosti sistemov socialne zaščite držav članic ob morebitnih pretresih.

Svetovna prizadevanja

Na svetovni ravni ukrepanje EU poudarja, da je boj proti revščini po svetu bistven za skupno blaginjo, svetovno varnost in stabilnost. EU je že dolgo vodilna v svetu pri uresničevanju cilja trajnostnega razvoja št. 1, ki predvideva odpravo revščine v vseh njenih oblikah. Ta zaveza se odraža v več kot 26,6 milijarde EUR, neposredno dodeljenih temu cilju trajnostnega razvoja, pa tudi v širšem obsegu uradne razvojne pomoči (URP), ki jo financira EU, pri čemer vsi cilji trajnostnega razvoja prispevajo k zmanjševanju revščine. Komisija bo še naprej sodelovala z Združenimi narodi pri uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja.

Proces širitve EU pomembno spodbuja socialno vključevanje, zaposlovanje in zmanjševanje revščine v državah kandidatkah in potencialnih kandidatkah, ko se pripravljajo na članstvo v EU. Poleg tega je treba prizadevanja EU za zmanjševanje revščine v državah kandidatkah in potencialnih kandidatkah razumeti kot strateško naložbo v njihove družbe, njihovo prihodnje vključevanje in konkurenčnost notranjega trga. Podpora EU se večinoma zagotavlja prek instrumenta za predpristopno pomoč, ciljno usmerjeni ukrepi pa so vključeni tudi v program reform za Zahodni Balkan, Moldavijo in Ukrajino.

4. SKLEP

Ukrepi za preprečevanje revščine in boj proti njej so nujnejši kot kdaj koli prej. Izziv, ki je pred nami, je ogromen. Potrebni so odločni, ambiciozni in usklajeni ukrepi, da bi zaščitili tiste, ki živijo v revščini, ter preprečili drugim, da bi zaradi naraščajočih življenjskih stroškov in stiske zdrsnili v revščino. Treba je torej zagotoviti, da ima **vsakdo možnost dostojnega življenja** in dostop do kakovostnih delovnih mest, cenovno dostopnih stanovanj ter kakovostnih in cenovno dostopnih osnovnih dobrin in bistvenih storitev. Hkrati je treba vsem omogočiti, da izkoristijo priložnosti, ki jih prinašata zeleni in digitalni prehod, ter se boriti proti diskriminaciji in stigmatizaciji, da nihče ne bi bil izključen iz družbe ali gospodarstva.

Ta strategija določa, kako se približati cilju EU glede zmanjšanja revščine do leta 2030 in prispevati k izkoreninjenju revščine do leta 2050. Poleg tega predstavlja orodja EU za podporo državam članicam in deležnikom pri krepitvi njihovih prizadevanj ter usklajenem

⁽⁵²⁾ Delovni dokument služb Komisije, Revščina v EU – ključni trendi in politike (SWD(2026) 770).

skupnem napredovanju. Učinkovit boj proti revščini in zagotavljanje, da življenje v EU pomeni dostojno življenje, zahtevata veliko ambicioznost. EU mora pospešiti prizadevanja in jih združiti na vseh ravneh, tako med javnimi kot zasebnimi akterji, ter izvajati usklajeno strategijo ob močnem vključevanju civilne družbe in oseb, ki živijo v revščini. Le tako bomo prispevali k izboljšanju sedanosti, tlakovali pot k boljši prihodnosti, prekinili prenašanje revščine in prikrajšanosti ter pomagali uresničiti EU brez revščine do leta 2050.

Priloga: Seznam novih pobud, vključenih v strategijo za boj proti revščini

Pobuda	Datum
1. UKREPI ZA BOJ PROTI REVŠČINI V VSEH STAROSTNIH SKUPINAH	
Sporočilo o prekinitvi kroga revščine otrok – krepitev evropskega jamstva za otroke	Skupaj s strategijo EU za boj proti revščini
Začetek prve faze posvetovanja z evropskimi socialnimi partnerji za pridobitev njihovih mnenj o možni usmeritvi ukrepanja EU za podporo aktivaciji oseb, izključenih s trga dela, ter enakosti žensk in moških glede možnosti na trgu dela	2026
Priporočilo Komisije, ki zagotavlja smernice politike na podlagi dokazov za preprečevanje revščine zaposlenih v Evropski uniji in boj proti njej, čemur bodo sledile namenske strukturirane razprave z državami članicami	2027
Poročilo o izvrševanju direktive o ustreznih minimalnih plačah, ki mu bodo sledile dejavnosti vzajemnega učenja	2026 in naprej
Zbirka najboljših praks za pomoč pri obravnavanju neuveljavljanja pravic do prejemkov	2027
Izmenjava na visoki ravni o celostnih politikah za dostojno starost	2027
2. UKREPI ZA OBRAVNAVANJE HORIZONTALNIH IZZIVOV, KI POGLABLJAJO REVŠČINO	
Predlog priporočila Sveta o boju proti stanovanjski izključenosti	Skupaj s strategijo EU za boj proti revščini
Posodobitev prostovoljnega evropskega okvira kakovosti Odbora za socialno zaščito	V dogovoru z Odborom za socialno zaščito
Posodobitev Poročila Komisije o dostopu do osnovnih storitev iz leta 2023	2027
Predlog priporočila Sveta o lažjem in celostnem dostopu do storitev	2027
3. KREPITEV UPRAVLJANJA IN FINANCIRANJA TER IZBOLJŠANJE SPREMLJANJA Z NAMENOM ZMANJŠANJA IN PREPREČEVANJA REVŠČINE	
Načela za učinkovite politike za boj proti revščini	Skupaj s strategijo EU za boj proti revščini
Sklenitev sporazuma o sodelovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom in zaključek skupnega akcijskega načrta z Evropskim odborom regij o ukrepih za podporo boju proti revščini	2026
Nagrada EU za socialno vključevanje	Začetek leta 2027
Koalicija proti revščini z zasebnim sektorjem in človekoljubnimi organizacijami	Začetek leta 2026
Strukturiran dialog z osebami, ki živijo v revščini	Začetek leta 2027
Novi kazalniki revščine	2028